

[Aksel Møller.]

Det, som er sket her i Aften, ændrer selvsagt intet i dette Standpunkt. Den højtærede Statsministers Erklæring giver kun yderligere Klarhed over Sagen. Det er en Tilfredsstillelse for os, at Statsministerens Erklæring i øvrigt fjerner en Misstemning, som den forudgaaende Debat har givet Anledning til.

Vi kan derfor anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for den sidst foreslaaede Dagsorden.

Aksel Larsen: Misstemningen maa have været meget alvorlig, naar man har skullet bruge over 2 Timer til at finde ud af, hvordan man skulde faa den fjernet.

Jeg anerkender, at der for saa vidt er sket noget nyt i Behandlingen af det sydslesvigske Spørgsmaal og Statsministerens Stilling dertil her i Tinget, som Statsministeren selv personlig har staaet op og erklæret, at nu vil han gøre et Forsøg paa at rette sig efter det, han har stemt for her i Tinget. Paa den anden Side mener jeg, at vi er belært af, jeg ved ikke hvor mange Erfaringer om, at Statsministeren alligevel ikke gør det. Han har Gang paa Gang enten ved Forhandling med Partiernes eller ved at stemme for Beslutninger her i Tinget været med til at fastlægge, hvad der skulde være Danmarks Politik i det sydslesvigske Spørgsmaal, og uanset hvad han har sluttet Forlig med Partiernes om, eller hvad han har stemt for her i Tinget, har han derefter paa sin private Boldgade fortsat med en offentlig Agitation, der over for hele Verden tilkendegav, at han arbejdede for en helt anden Politik. Det er fuldkommen umuligt at tro, at Statsministeren ejer Evne til at overholde den Erklæring, han oplæste her i Aften, og derfor maa vi stemme imod den Paastand paa motiveret Dagsorden, som er foreslaaet af de tre ærede Medlemmer Hr. Edvard Sørensen, Hr. Aksel Møller og Hr. Bertel Dahlgaard.

Jeg vil benytte Lejligheden til at sige til det sidstnævnte ærede Medlem, at maaske skal man ikke blive forbavset over, hvor langt det radikale Parti kan komme ned, men jeg vil igen minde det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard om, at sidst vi havde stor Debat om et lignende Anliggende her i Tinget, da var det det ærede Medlem, der stod op og personlig gav Tinget sit Æresord for, at nu vilde der ikke fremtidig forekomme saadanne Situationer med Statsministeren. Vi har set, at de er fremkommet, vi har set, hvor alvorlig Situationen er, og nu kommer det ærede Medlem igen med en

Dagsorden, som støttet paa en statsministeriel Erklæring skal redde Situationen.

Det er umuligt at have Tillid til, at Statsministeren vil evne at være loyal over for de efter vor Mening alt for vidtrækkende Beslutninger, Folketinget har truffet i det sydslesvigske Spørgsmaal, og derfor maa vi stemme imod den af de tre Partier foreslaaede Paastand paa motiveret Dagsorden.

Jeg kan naturligvis tilføje af rent formelle Grunde, at jeg anbefaler, at man stemmer for den af os foreslaaede Paastand paa Overgang til Dagsordenen, men jeg forstaar jo paa det hele, at man vil følge den Praksis, man har tillempet, og som jeg ikke mener er rigtig, nemlig at man sætter Afpareringsdagsordenen til Afstemning først. Jeg beklager for saa vidt dette, men skal afstaa fra at stille Krav om nogen anden Afstemningsorden. Jeg vil anbefale, at man stemmer imod den af de tre nævnte ærede Medlemmer foreslaaede motiverede Dagsorden, og at man, hvis vor Paastand paa Overgang til Dagsordenen skulde komme til Afstemning, stemmer for den.

Bertel Dahlgaard: Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at jeg tror ikke, noget Medlem af dette Ting vil være i Tvivl om, at de Synspunkter, som mit Parti og jeg repræsenterer i det sydslesvigske Spørgsmaal, Hensynet til de danske Sydslesvigere ogsaa, har været veltjent med, at denne Sag ikke blev kastet ud i en stor og bitter Kamp i det danske Folk for et halvt Aar siden.

Jeg skal i øvrigt sige, at den Erklæring, som den højtærede Statsminister her har afgivet, og det Replikskifte, der i Aften fandt Sted mellem Statsministeren og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, efter min Mening gør det blændende klart, at Stillingen i det sydslesvigske Spørgsmaal er den, jeg i Aftes karakteriserede. Ingen tør sætte noget ind paa at ændre den Linie, der er lagt gennem Noten af 19. Oktober 1946. Man tør ikke af Hensyn til Danmark, man tør ikke af Hensyn til de danske Sydslesvigere. Hvis nogen var overbevist om, at det var forsvarligt at forlade denne Linie, da vilde det være utænkeligt, at man ikke satte alt ind paa en saadan Overbevisning. Det er godt, at Befolkningen gennem al Taagen nu faar at vide, at saadan er Stillingen. Regeringen og det danske Folketing staar sammen om, at enhver Evne bør sættes ind paa at føre Notens Indhold til Sejr. Vil man sætte al sin Evne ind derpaa, da kan man ikke samtidig sætte sin Evne ind